

Összefoglaló

a Hivatal döntéseivel szemben benyújtott megváltoztatási kérelmek elbírálása tárgyában visszaérkezett bírósági döntésekről

2014/IV. negyedév

2014 negyedik negyedévében összesen 26 ügyben érkezett vissza a Hivatalhoz jogerős bírósági végzés, amelyeket az IJO – a szakmai főosztályok javaslatait is figyelembe véve – feldolgozott. A döntések az egyes oltalmi formákat érintő ügyekre az alábbi számban vonatkoztak:

Védjegy	19 (11 <i>ex parte</i> , 8 <i>inter partes</i> ügy)
Szabadalom	5 (2 <i>ex parte</i> , 3 <i>inter partes</i> ügy)
Formatervezési minta	2 (2 <i>inter partes</i> ügy)

A Hivatal érintett döntéseinek több mint fele (17) tekintetében a megváltoztatási kérelem elutasítására került sor. A bíróság 2 ügyben megváltoztatta a hivatali határozatot, 3 esetben a döntés hatályon kívül helyezésére és az eljárás folytatására, 1 ügyben a döntés hatályon kívül helyezésére és a Hivatal új eljárásra utasítására került sor, 3 ügyben pedig a bíróság megszüntette az eljárást.

VÉDJEGY TÁRGYÚ DÖNTÉSEK

I. Vt. 2. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés

A Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre, különösen, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak, vagy pedig amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti kapcsolatokban állandóan és szokásosan alkalmaznak.

A Vt. 2. §-ának (3) bekezdése kimondja, hogy a (2) bekezdés a) pontja alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha használata révén – akár az elsőbbség időpontja előtt, akár azt követően – megszerezte a megkülönböztető képességet.

1. Az „ORRSZI PORSZI” szóösszetétel védjegykénti lajstromozását kérték a 10. osztályba sorolt „gyógyászati készülékek és eszközök; meleg levegővel működő gyógyászati készülékek; pumpák gyógyászati használatra; orrüreg tisztítására szolgáló készülékek; orrváladék-eltávolító eszközök” tekintetében.

A Hivatal a védjegybejelentést a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján elutasította. A határozat indokolásában rámutatott arra, hogy a bejelentett szókapcsolat két jelentéssel bír

szó (ORRSZI=orrszívó, PORSZI=porszívó) egymás mellé helyezésével került kialakításra, melyeken semmi olyan változtatást nem eszközöltek, aminek eredményeképpen az árujegyzékben megjelölt speciális gyógyászati készülékek tekintetében szokatlan kifejezésnek, fantáziaszónak minősülne. A megjelölést összehasonlítva vizsgálva megállapítható, hogy a 10. áruosztályban felsorolt termékek vonatkozásában pusztán az adott áruk fajtáját, jellemzőjét, tulajdonságát megjelenítő kifejezés. A Hivatal a becsatolt iratok átvizsgálása során megállapította, hogy a megjelölés használata nem olyan formában történt, mely révén megszerezhetné volna a megkülönböztető képességet, mivel a ténylegesen forgalomba kerülő gyógyászati eszköz a vásárlóközönség előtt minden esetben más grafikai elemekkel kiegészítve jelent meg, ezért a termék neve ebben a kialakításban válhatott ismertté a fogyasztók előtt. (M1200323/8.)

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet elutasította. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy korábbi jogerős végzésében az „ORRSZÍVÓ PORSZÍVÓ” megkülönböztető erejét vizsgálva már kifejtette, hogy az adott áruk tekintetében a megjelölés játékosága ellenére sem bír olyan sajátos szemantikai módosulással vagy feltűnő nyelvtani hibával, ami a védjegyoltalmat megalapozhatná. A megjelölés a szövégek elhagyásával képzett, gyermeki beszédet idéző, játékos rövidítése két egymással összekapcsolt szónak, amely korántsem olyan egyedi, a magyar nyelvben szokatlan vagy attól idegen változtatás, amely megkülönböztető képességet eredményezhetne. Egyetértett a Hivatalnak a szerzett megkülönböztető képesség hiányával kapcsolatosan kifejtett álláspontjával is. A kereskedelmi forgalomban megjelenő árukon a megjelölés mindig más színes grafikai elemekkel együtt szerepel, ez a használat nem bizonyíthatja a szóösszetétel megkülönböztető képességének a megszerzését. (3.Pk.23.638/2013/3.)

A Fővárosi Ítéltábla a megjelölést a benne rejlő megkülönböztető képesség miatt alkalmasnak találta arra, hogy az árujegyzékbe sorolt, vele jelölt gyógyászati készülékeket, eszközöket mások hasonló berendezéseitől elhatárolja. Ezért a másodfokú bíróság a végzés megváltoztatását és a lajstromozási eljárás folytatását látta indokoltnak. Rámutatott arra, hogy az „ORRSZÍVÓ PORSZÍVÓ” ügyben kifejtett érvelés a jelen ügyre nem lehet irányadó, ennek éppen az az indoka, hogy a felhívott esetben két olyan szó összekapcsolása történt, amelyek önmagukban egyenként is rendelkeznek önálló jelentéstartalommal. Ezzel nem lehet egyenértékűnek tekinteni az olyan szóképzést, amiben a két szó akként van összekötve, hogy hiányzik belőlük az utolsó szótag, ami nélkül sem külön-külön, sem együtt nem hordoznak valós tartalmat és következésképpen nem adhatnak értékelhető információt a jelzett termékkel kapcsolatosan sem. Az eljárás tárgyául szolgáló „ORRSZI PORSZI” megjelölés különös, a végén egymással rímelő, hangulatos, játékos szópár, frappáns nyelvi lelemény, olyan fantáziaszó, amely speciális kialakítása és hangzása folytán alkalmas arra, hogy mások termékeitől és árujelzőitől a bejelentő árujegyzékében feltüntetett termékeket kellően megkülönböztesse. (8.Pkf.25.123/2014/6.)

2. „Energybody” nemzetközi szóvédjegy oltalmának Magyarországra történő kiterjesztését kérték az 5., 25., 29., 32., 41. és 44. osztályok vonatkozásában.

A Hivatal – a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján – a védjegybejelentést az 5., 29. áruosztályok tekintetében, valamint a 41. osztályba sorolt „sporting activities” szolgáltatásokra nézve véglegesen elutasította, egyidejűleg a 32., 44. osztályokba tartó áruk és szolgáltatások, valamint a 41. osztályba sorolt „cultural activities” szolgáltatások tekintetében a nemzetközi védjegy magyarországi oltalmát elismerte. Álláspontja szerint a megjelölés nem részesíthető védjegyoltalomban, mivel az „Energybody” kifejezésből áll, amely egy angol szó,

és azt a fogyasztók – figyelemmel az átlagfogyasztók idegen nyelv ismeretére – megértik és tisztában vannak annak „energiát ad a testnek” jelentésével. Az árujegyzékben szereplő áruk és szolgáltatások tekintetében a leíró jelleg egyértelműen megállapítható volt a Hivatal szerint, mivel a megjelölés árujegyzéke többek között az 5. és 29. áruosztályokban található diétás élelmiszerek és táplálékkiegészítők, szénhidrát, vitamin, ásványi anyag és nyomelem árukra, valamint a 41. osztályban sporttevékenységre terjed ki, amely ily módon közvetlenül, mint "energiát adva, biztosítva a testnek" kapcsolódik a támadott védjegy árujegyzékébe tartozó árukhoz és szolgáltatásokhoz. (A1144906/13.)

A Fővárosi Törvényszék álláspontja szerint a Hivatal tévesen ruházta fel a nemzetközi védjegyet az „energiát ad a testnek” jelentéssel, mert az „ENERGY” és a „BODY” szavak egybeírásával létrejött szóösszetétel ilyen jelentést nem hordoz. A szavak sorrendje és egybeírása alapján egy alárendelő szerkezetéről van szó, ahol a két főnevet az angol nyelv is egybeírja, ekként a megjelölés közvetlen jelentése „energiatest”, ami inkább a sci-fi, semmint az általános és szokásos áruforgalom világába tartozó kifejezés. Abból, hogy az átlagos fogyasztó esetleg arra következtethet, hogy a megjelöléssel ellátott áru energiát ad a testnek, nem következik, hogy a megjelölés egyúttal ezt is jelenti, s ezért a használatához közérdek fűződik. A leíró jelleget ugyanis nem az átlagos fogyasztó fantáziája, hanem az aktuális szókincs, valamint a releváns nyelv szerkezete és szabályai felől kell megítélni, a nyelvben rejlő lehetőségek és a szabályok támasztotta korlátok határozzák meg, hogy egy szó vagy szóösszetétel használatához közérdek fűződik-e. A bíróság rámutatott továbbá arra, hogy a Hivatal csak általánosságban mondta ki, hogy a tárgybeli szóösszetétel alkalmas az elutasított védjegybejelentés árujegyzékében szereplő, meghatározott áruk és szolgáltatások jellemzőinek leírására, adós maradt azonban ezen jellemzők konkretizálásával. Az, hogy az adott esetben a kérdéses áruk és szolgáltatások mely tulajdonságát fejezi ki a sci-fi-be illő szóösszetétel, korántsem nyilvánvaló, vagyis az átlagos fogyasztó csak gondolkodás, fantáziájának megmozgatása útján juthat el e szóösszetételnek az adott árucsoportra értelmezhető jelentéséhez, már ha egyáltalán létezik ilyen. A bíróság a – védjegybejelentést részben elutasító – határozatot hatályon kívül helyezte, és a Hivatalt az eljárás folytatására utasította. (3.Pk.21.042/2014/3.)

3. „VARIO” nemzetközi szóvédjegy oltalmának Magyarországra történő kiterjesztését kérték a 6. és a 19. osztályba sorolt áruk körében.

A Hivatal – a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján – a védjegybejelentést elutasította. Álláspontja szerint a megjelölés önmagában, az árujegyzék vizsgálata nélkül is leíró jellegű, hiszen csupán a változtathatóságra, alakíthatóságra utal. Ráadásul a bejelentő olyan fém-üveg épületbontási elemekre és rendszerekre kíván védjegyoltalmat szerezni, amelyek oldalirányban, ívesen, különböző szögekben, a tér minden irányában variálhatóak. Utalt arra, hogy a rendszerekben általában nem tetszés szerint variálhatók az elemek, viszont sokoldalúan, változatosan állíthatók össze, s a gyártásnál éppúgy, mint a felhasználásnál (beépítésnél) költségkímélő, ha variálhatók az elemek, minél többféleképpen kapcsolódnak egy szabványhoz. A megjelölés nem rendelkezik olyan különleges elemmel, ábrával, írásmóddal, amely alkalmassá tenné más termékektől, szolgáltatásoktól való megkülönböztetésre. (A740831/17.)

A Fővárosi Törvényszék álláspontja szerint a lajstromozni kért megjelölés a magyar szókincsben a változtathatóságra, alakíthatóságra utaló, kivétel nélkül idegen szavak előtagjaként előforduló kifejezés. Megállapította, hogy a magyar nyelv nem alkalmazza a lajstromozni kért megjelölést. Az eleve is csak összetett szavak előtagjaként, de így is csak

elvétve előforduló idegen kifejezés önállósítása nyelvi lelemény, melynek ilyen formában való használatához nem fűződik közérdek. Ha a fogyasztók feltételezhetik is a megjelölés láttán, hogy a jelzett áru egyik fontos tulajdonsága a variálhatóság, a kifejezést mégsem tekintik e jellemző puszta leírásának; az átlagos fogyasztó számára a megjelölés inkább árujelzőként hat, semmint az áru alakíthatóságát leíró puszta információként tudatosul. Mindezekre tekintettel a bíróság a – védjegybejelentést részben elutasító – határozatot hatályon kívül helyezte, és a Hivatalt az eljárás folytatására utasította. (3.Pk.21.044/2014/5.)

4. A „MEGVILÁGOSODÁS INTENZÍV” szóösszetétel védjegykénti lajstromozását kérték a 9. osztályba sorolt „filmek, audiokazetták, kompakt lemezek és digitális videolemezek, melyeken oktatóanyag, információ és műsor található; globális kommunikációs hálózatokon keresztül és online biztosított és a világhálón keresztül szolgáltatott oktatóanyagok, hangfelvételek, videófelveletek, szöveg, kiadványok, információk; letölthető kiadványok” áruk, valamint a 41. osztályba tartozó „a nevezett módszer megismertetése, oktatása és népszerűsítése; egyéni képességek kibontakoztatása; egyéni és csoportos foglalkozások, rendezvények, összejövetelek, szemináriumok, konferenciák, előadások, bemutatók, tanfolyamok, órák, oktató célú találkozók, képzések, műhelyfoglalkozások, workshopok, táborok, tréningek, elvonulások szervezése, vezetése és tartása; oktatási, képzési és felkészítő szolgáltatások; nyomtatott, elektronikus (multimédiás) és online anyagok, kiadványok biztosítása, terjesztése; a fenti szolgáltatásokkal kapcsolatos tájékoztatás és tanácsadás” szolgáltatások tekintetében.

A Hivatal a védjegybejelentést a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján elutasította. A határozat indokolásában rámutatott arra, hogy a megjelölés az árujegyzékben megadott termékek vonatkozásában nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Az egy általánosan használt módszer, a japán eredetű zen meditáció és a Charles Berner által kidolgozott diád kommunikáció ötvözése, a Magyarországon is elérhető meditációs módszerek egyike, amely egyértelműen Charles Berner nevéhez köthető. Nem rendelkezik olyan egyéb elemmel, ábrával – annak ellenére, hogy nagybetűkkel írt –, amely alkalmassá tenné arra, hogy megkülönböztesse mások hasonló termékeitől, szolgáltatásaitól. A szóösszetételt bárki felhasználhatja, így az oltalom engedélyezése senki számára sem indokolt. A Vt. 2. §-ának (3) bekezdése kapcsán a Hivatal kifejtette, hogy ugyan a bejelentő nyilatkozatában megkísérelte alátámasztani a megkülönböztető képesség megszerzését, azonban éppen azt nem bizonyította, hogy az ő nevéhez kötődő használatról van szó, hiszen maga adta elő, hogy a szóösszetétel megalkotója, az egyedi módszer kitalálója nem ő, hanem Charles Berner. (M1001468/4.)

A – megváltoztatási kérelmet elutasító – bírósági határozatok egyaránt arra a következtetésre jutottak, hogy a szóösszetételt bárki felhasználhatja áruí, szolgáltatásai fajtája jellemzője megnevezéseként, ezért kizárólagos oltalom engedélyezése senki számára nem indokolt. Egyéb elemek, ábra és fantáziaszó hiányában a megjelölés nem alkalmas mások azonos vagy hasonló áruitól, illetve szolgáltatásaitól való megkülönböztetésre. Ebből következően más személy nem zárható el a megjelölés használatától. Egyetértettek az eljáró bíróságok abban is, hogy a csatolt iratok a megkülönböztető képesség használatával történő megszerzését sem igazolták. (1.Pk.20.396/2012/5., 8.Pkf.26.380/2012/7., Pfv.IV.21.306/2013/2.)

II. Vt. 3. § (1) bekezdés a) pont

A Vt. 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha a közrendbe vagy a közérkölsbe ütközik.

5. A „COMPANY VAZER EST. 2011” színes ábrás megjelölés védjegykénti lajstromozását kérték a 25., 32. és 33. osztályba sorolt áruk, valamint a 43. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában.

A Hivatal a védjegybejelentést – a Vt. 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján – elutasította. Álláspontja szerint a színes ábrás megjelölés domináns eleme a „VAZE”, amelytől elkülönülten, eltérő betűtípusokban és eltérő színű háttér előtt jelenik meg az „R” betű. Ez utóbbi – kialakításánál fogva – a „registered” kifejezést idézi fel, amely bejegyzett védjegyek esetében alkalmazott megjelölés. A „VAZE” szó általánosan elterjedt szleng kifejezés, egyfajta vulgáris indulatszó, illetőleg annak torzított formája. Ezért a „VAZE”, tartalmát tekintve nem képezheti az adekvát köznapi kommunikáció részét és nem indokolt a védjegyoltalomban részesítése. A kérelmező által hivatkozott – KÚRIA, SZARKA – szavak pedig nem alkalmazhatók analógiaként, mivel ezek önmagukban is rendelkeznek jelentéssel. Ezzel szemben a „VAZE R” szónak önmagában nincs konkrét jelentése, a „VAZE” szó pedig – a korábbiakban kifejtettek szerint – egy vulgáris kifejezés torzult változata. (M1103838/8.)

A – megváltoztatási kérelmet elutasító – bírósági határozatok indoklása szerint a közérköls azon viselkedési formáknak a gyűjtőfogalma, melyeket az adott társadalom teljes egésze vagy legalábbis döntő többsége magára nézve belső meggyőződésből kötelező érvényűnek tart. Álláspontjuk szerint az átlagfogyasztó első ránézésre az ábrás megjelölésnek a „VAZE” szóelemét észleli, ezért helyesen járt el a Hivatal akkor, amikor a közérkölsbe ütközés vizsgálata körében e szóelem jelentéstartalmát vizsgálta. Az eljáró bíróságok közismert tényként fogadták el, hogy e kifejezés egy trágár indulatszó kifinomultabb formájaként terjedt el a magyar köznyelvben. Kétségtelen, hogy a „VAZZE” – illetőleg további módosult formája, a „VAZE” – korántsem olyan megbotráncóztató kifejezés, mint eredeti formájában, szerepe szerint egyszerű kötőszóvá vált. Mivel azonban mégiscsak az eredeti kifejezés tartalmára utal, ezért annak védjegyoltalomban részesítése és ekként jogi eszközökkel történő támogatása semmiképpen nem indokolt. (1.Pk.24.987/2012/11., 8.Pkf.26.756/2013/3.)

6. A „FAKMETAL” szó védjegykénti lajstromozását kérték a 9. és 25. osztályba sorolt áruk, illetve a 43. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében.

A Hivatal a védjegybejelentést – a Vt. 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján – elutasította. A határozat indokolásában rámutatott arra, hogy a közérköls életszerű, a társadalmi környezettől el nem rugaszkodó erkölcsi mércét jelent, nem valamilyen elvont és magas szintű erkölcsi követelményt. Kifejtette, hogy a megjelölésben szereplő „fak” elem kiejtése, és a szóösszetételben elfoglalt helye miatt a magyar átlagfogyasztók előtt is ismert nemi aktusra

utaló angol „fuck” szitokszó magyarosan írt változata. Attól, hogy a közerkölcsbe ütköző szót, szóösszetételt vagy kifejezést az adott nyelv helyesírási szabályaitól eltérően vagy hibásan írják le, nem hárul el a közerkölcsbe való ütközés tilalma, amennyiben a fogyasztók számára egyértelműen ugyanazt a konkrét trágár, obszcén, sértő jelentéstartalmat közvetíti, amelyet az eredeti helyesírással is közvetítene. A magyar átlagfogyasztók az angol „fuck” szó jelentését ismerik, ezért a megjelölés „fak” eleméről az azonos kiejtés miatt az angol „fuck” szóra asszociálnak, ezt az asszociációt növeli a megjelölés második, „metál” eleme is. Okfejtése szerint a bejelentett összetett szó így a rockzene olyan keményebb, műfajára utal, ahol köztudottan nem idegen a durva, obszcén, meghökkentő, polgárpukkasztó kifejezések használata. (M1301014/6.)

A Fővárosi Törvényszék – megváltoztatási kérelmet elutasító határozatában – kiemelte, hogy a szóösszetétel első tagja, a „FAK-” hangzásánál, és a „-METAL” szó előtti – a kifejezésnek jelzői minőséget kölcsönző – pozíciójánál fogva az átlagos fogyasztóban az angol „fuck” kifejezést idézi fel. Ezen asszociáció létrejöttét fokozza, hogy a kérelmező zenei stílusát kifejezni hivatott megjelöléssel jelzett szolgáltatás célcsoportja, a fiatalok nem csak hogy jól ismerik az angol nyelvet, de a „fuck” kifejezés jelentése az angol nyelvet gyengébben bíró fogyasztók számára is ismert, hiszen a nyugati kultúrába mélyen beépült, emblematisztokszóról van szó. Rámutatott arra, hogy a Vt. 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja olyan abszolút kizáró ok, mely alól a törvény nem enged kivételt, különösen olyat, mint például a leíró megjelöléseknek a szerzett megkülönböztető képességen alapuló lajstromozhatósága. Így a szóban forgó lajstromozást gátló ok szempontjából közömbös, hogy a kérelmező a megjelölést milyen értelemben használja, illetve mennyire ismert és elismert ő maga, vagy a lajstromozni kért megjelölés a célcsoport körében. Ha ugyanis a megjelölés közerkölcsbe ütközése bizonyos, s ezt a „fak/fuck” kifejezés vulgaritása önmagában megalapozza, akkor ezen a tényen nem változtathat az olyan használat sem, amely egyébként a megjelölésnek megkülönböztető képességet biztosíthatna. Értelemszerűen nem érinti a lajstromozni kért megjelölés közerkölcsbe ütközésének megítélését az a tény, hogy a „fak-” vagy „fa(u)ck-” a kérelmezőtől független cégek nevében is előfordul. (3.Pk.25.786/2013/8.)

III.Vt. 3. § (1) bekezdés b) pont

A Vt. 3. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha az áru, illetve a szolgáltatás fajtája, minősége, földrajzi származása vagy egyéb tulajdonsága tekintetében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére.

7. A „MAGYAR GYAPJÚFESZTIVÁL” szóösszetétel védjegykénti lajstromozását kérték a 41., 42. és 43. osztályba sorolt szolgáltatások vonatkozásában.

A Hivatal a védjegybejelentést – a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja és 3. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján – elutasította. A határozat indokolásában rámutatott arra, hogy a megjelölés három szó összetételéből keletkezett, a „magyar”, a „gyapjú” és a „fesztivál” szóelemek külön-külön önálló jelentéssel bíró szavak, melyek együttesen sem eredményeznek fantáziaszót. A kifejezések szóösszetételként való alkalmazása nem eredményez olyan többletet, mely alkalmassá tenné a megjelölést a védjegyoltalom megszerzésére. A lajstromozni kért megjelölés az árujegyzék egésze tekintetében nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, leíró jellegű, olyan fesztivált jelöl, amely a magyar gyapjúval kapcsolatos. Megállapította továbbá, hogy a 43. osztályban felsorolt „állatpanziók; sátrak kölcsönzése; üdültáborok szolgáltatásai”, továbbá a 42. osztályban szereplő „műszaki szolgáltatások, illetve a számítástechnikai hardver és szoftver tervezés, és fejlesztés”

tekintetében a megtévesztés fennállhat, mert ezek a fesztiváltól teljesen eltérő szolgáltatások. (M1301185/8.)

A Fővárosi Törvényszék – megváltoztatási kérelmet elutasító – határozatában kifejtette, hogy a „gyapjú” és a „fesztivál” olyan szokásosan alkalmazott szavak, amelyek az általuk jelzett rendezvénnyel összefüggésben nyújtott áruk és szolgáltatások tekintetében a rendezvénnyel összefüggésben mindenképp leírónak minősülnek. A közismert jelentésű szavak pusztán egymás mellé helyezése az adott esetben nem vezet olyan szemantikai módosuláshoz, ami ilyen módon megkülönböztető képességet biztosíthatna. Ahogy a Hivatal helyesen kifejtette, ez mindhárom szolgáltatási osztályra igaz, mert ezek közvetlenül (szórakoztatás, kulturális tevékenységek, vendéglátás, élelmezés, időleges szállásadás) vagy közvetetten (számítógépes fejlesztés, szolgáltatás) kapcsolódik a fesztiválokhoz, azok szervezéséhez, hirdetéséhez, lebonyolításához. Nem értett ugyanakkor egyet a bíróság azzal, hogy a megjelölés védjegyjogtalmát a Vt. 3. §-a (1) bekezdésének b) pontja is akadályozza. Rámutatott arra, hogy a megtévesztés lényege, hogy a megtévesztett személy tévedése tényszerű: a megjelölés arra alkalmas, hogy a fogyasztóban bizonyossággal alakítson ki olyan képzetet, amelynek egyáltalán nincs valóságalapja. Ez tipikusan akkor fordul elő, ha a megjelölés az áru/szolgáltatás olyan jellemzőjére (származására, fizikai, kémiai tulajdonságára, eredetére) utal, amellyel az bizonyosan nem bírhat. A megjelölés megtévesztésre alkalmasságának vizsgálatakor a szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztó ismeretanyagát, ítélőképességét kell alapul venni, márpedig egy ilyen fogyasztóról aligha feltételezhető, hogy a lajstromozni kért megjelöléssel jelzett gyapjú fesztivál mögött sátrak kölcsönzését, üdültáborok szolgáltatásait, állatpanziókat, műszaki szolgáltatásokat, illetve számítástechnikai hardver és szoftvertervezést, fejlesztést keresen, s ha mégis így tesz, sokkal inkább a kettő kapcsolatát kutatja, semmint a kettő azonosságának hamis illúziója alapján dönt. A kifejtettek alapján a bíróság a Hivatal érdemben helyes határozatát eltérő indokolással helybenhagyva a megváltoztatási kérelmet elutasította. (3.Pk.20.426/2014/3.)

IV. Vt. 4. § (1) bekezdés b) pont

A Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján nem részesülhet védjegyjogtalanban a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek a korábbi védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

A Vt. 4. §-ának (4) bekezdése szerint e törvény alkalmazásában az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

8. A „TRAPPER JEANS ORIGINAL” ábrás megjelölés védjegykénti lajstromozását kérték a 25. osztályba tartozó „farmer felsőruházati termékek” vonatkozásában.

A bejelentéssel szemben felszólalást nyújtottak be, kérték a védjegybejelentés elutasítását a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozással. A felszólaló előadta, hogy jogosultja a korábbi elsőbbségű „**TRAMPER**” szóvédjegynek a 25. osztályba tartozó termékek és szolgáltatások tekintetében.

A Hivatal a felszólalást nem találta alaposnak és az oltalmazni kért megjelölést védjegyként lajstromozta. A határozat indokolásában azt a megállapítást tette, hogy a bejelentett ábrás megjelölés domináns eleme a „TRAPPER” szóelem, tekintettel arra, hogy ez kiemelt helyen, nagyobb betűméretben jelenik meg az ábrán belül. A felszólaló védjegye szóvédjegy, így az összetéveszthetőségig való hasonlóság vizsgálatnál elsősorban a „TRAPPER” és „TRAMPER” szavakat kell összevetni egymással. Fonetikai szempontból a megjelölés és az ellentartott védjegy hasonló, vizuálisan és konceptuálisán azonban nem hasonló olyan mértékben, amely az összetéveszthetőség veszélyét magában hordozná. Vizuálisan a „TRAPPER” és „TRAMPER” szavak betű és szótagszáma, magánhangzókészlete, első és utolsó három betűje azonos, eltérés a szavak közepén található mássalhangzókból tapasztalható. Ugyanakkor a bejelentett megjelölésben található ábrás elemek olyan jellegzetesek, amelyek egyedivé teszik a megjelölést, így a speciális ábrás kialakítás önmagában elég az összetéveszthetőség veszélyének elhárításához. Fonetikai szempontból a különbség csekély, a fonetikai összevetés során továbbá nem érvényesül a megjelölés ábrás kialakítása és annak jelentéstartalma sem, ezért kiejtéskor csupán kismértékű eltérés hallható. Konceptuális szempontból a „TRAPPER” szó jelentése németül ügető ló, angolul észak-amerikai prémvadász. A „TRAMPER” szó konkrét jelentéstartalommal nem rendelkezik. Valószínűsíthető azonban, hogy a releváns fogyasztói kört képező átlagos magyar fogyasztók az angol és a német nyelvet nem ismerik olyan mélységben, hogy a ritkábban alkalmazott kifejezések jelentését ismernék, így az átlagfogyasztók a korábbi védjegyet, valamint a bejelentett megjelölés szóelemét fantáziaszóként érzékelik az árujegyzékben szereplő árukkal összefüggésben. Továbbá a bejelentett megjelölés nem kizárólag szóelemekből áll, a „TRAPPER” szó jelentését alátámasztó, nyomtatékosító ábrás elemek is szerepelnek. A lovat vezető fegyveres ember, valamint a „JEANS” és az „ORIGINAL” szavak egyfajta western életérzést jelenítenek meg, amely konceptuális szempontból is értékelhető és megfelelő elhatárolást biztosít a felszólaló szóvédjegyéhez képest. A Hivatal az árujegyzégeket összevetve megállapította, hogy az érintett áruk hasonlósága fennáll. (M0404267/15.)

A megváltoztatási kérelmet elutasító bírósági határozatok megállapítása szerint noha a ruházati termékek körében nem tekinthető feltétlenül újszerűnek a lovas és a ló szerepeltetése, a jelen esetben a képi megjelenítés módja figyelemfelkeltő, egyedi megjelenést kölcsönöz a megjelölésnek. A szó- és ábrás elemeket egyaránt magában foglaló, összetett megjelölés domináns szavának más már lajstromozott, hasonló szóvédjegyével való ütközésének vizsgálata során annak van döntő jelentősége, hogy a kombinált megjelölés rendelkezik-e egyéb olyan színnel, ábrával, grafikai kialakítással, mintával, amely megfelelő eligazítást nyújthat az idegen nyelvekben jellemzően nem jártas magyar átlagfogyasztó számára. Ez különösen akkor nyerhet értékelést, ha az árujelzők domináns részei fonetikai, vizuális és konceptuális szempontból is nagyfokú egyezést mutatnak. A tárgyi esetben az első két jellemző a meghatározó „TRAPPER” és „TRAMPER” szavak szóközépi egy betűben való eltérése okán csupán kis fokúnak minősíthető, a konceptuális egyezés pedig kizárható, mert a releváns fogyasztó nem ismeri a domináns elemek magyar jelentését. Ez azt eredményezi, hogy a szavakat nem tudja tartalommal megtölteni, azokat fantáziaszóként észleli, tehát nem segíti őt a megjelölések közötti eligazodásban. Ilyen körülmények között felértékelődnek a speciálisan kialakított, méretükben változó betűk, valamint a keret közé szorított fegyveres lovast, farmert vagy betyárt és lovát sematikusán megjelenítő képi ábrázolás, amely erős

vizuális hatást és ezen keresztül megkülönböztető erőt ad a megjelölésnek. Ezért arra a következtetésre jutottak, hogy az ábrás megjelenítés fenti sajátosságai még akkor is biztosítják a kellő megkülönböztető képességet a védjegybejelentésnek, ha a védjegy és a megjelölés árujegyzékeiben felsorolt termékek között nagyfokú hasonlatosság fedezhető fel. (1.Pk.21.812/2013/6., 8.Pkf.28.038/2013/5.)

9. Színes ábrás megjelölés védjegykénti lajstromozását kérték a 25. és 28. osztályba tartozó áruk, valamint a 41. osztályba sorolt szolgáltatások vonatkozásában.

A bejelentéssel szemben felszólalást nyújtottak be, kérték a védjegybejelentés elutasítását a 25. áruosztály tekintetében a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozással. A felszólaló előadta, hogy jogosultja a korábbi elsőbbségű „FALKE” szóvédjegyeknek – többek között – a 25. osztályba tartozó termékek vonatkozásában.

A Hivatal a felszólalást megalapozottnak találta, a megjelölést a 28. és 41. osztályok tekintetében védjegyként lajstromozta, a 25. áruosztály vonatkozásában a védjegybejelentést elutasította. A határozat indokolásában kifejtette, hogy a felszólaló védjegyeinek a domináns eleme „FALKE” kifejezés, míg a lajstromozni kért megjelölés ábráján a szóelemek elhelyezkedése alapján a domináns elem a „FALCO” szó, amely kiemelt helyen helyezkedik el. A vizuális összehasonlítás eredményeként a Hivatal megállapította, hogy az ellentartott védjegyek és a megjelölés domináns „FALCO” szóeleme kismértékben tekintők hasonlóknak. A fonetikai alapú összevetés során rámutatott arra, hogy a magyar nyelv sajátosságait figyelembe véve a hangsúlyos rész az első szótag, a fogyasztók tudatában elsősorban ez ragad meg, ezáltal a minimális fonetikai eltérés nem elegendő ahhoz, hogy az összetévesztés veszélye kizárható legyen. Konceptuálisan értékelve az összetéveszthetőséget a Hivatal arra a következtetésre jutott, hogy a „FALCO” és a „FALKE” szavak jelentése azonos, mindkettő a sólyom madár elnevezése. A megjelölés domináns szavának jelentésére az ábrán látható sólyomfej ráerősít, még hangsúlyosabbá teszi azt, ezáltal az összetéveszthetőség elhárítására nem alkalmas. Mindezek alapján, a megjelöléseket összehasonlítva értékelve megállapítható, hogy a nagyfokú fonetikai hasonlóságot és a konceptuális azonosságot a bejelentett megjelölés ábrás kialakítása nem képes kellőképpen ellensúlyozni, különös tekintettel arra, hogy a korábbi védjegy szóvédjegy, amelyet a felszólaló bármilyen kialakításban használhat. A Hivatal az árujegyzékeket is összevetette, majd megállapította, hogy az árujegyzékek tekintetében részben azonosság, részben nagyfokú hasonlóság áll fenn. A Hivatal ezért arra a következtetésre jutott, hogy a megjelölés és az ellentartott védjegyek között az összetévesztés reális veszélye fennáll. (M1203821/9.)

A Fővárosi Törvényszék nem értett egyet azzal az állásponttal, hogy a lajstromozni kért megjelölés domináns eleme a „FALCO” szó, mert egy grafikailag átgondoltan szerkesztett, koherens, színes ábrás megjelölésről van szó, amelyből annak ellenére sem ragadható ki a „FALCO” szó, hogy a kombinált védjegyeknek általában a szóelem a domináns része. A

kérdéses szóelem mellett a „KOSÁRLABDA CLUB SZOMBATHELY” szavak is szerepelnek, amelyek, noha önmagukban valóban leíró jellegűek, összességükben azonban egyértelmű eligazítást adnak a védjegyjogosult kilétéről. A bíróság kiemelte, hogy a „FALKE” és a „FALCO” szavak között ugyan kétségtől van egy csekélyebb írásképi és egy kifejezettebb hangzásbeli hasonlóság, ez azonban a lajstromozni kért megjelölés egyéb elemeinek ellensúlyozó hatása okán nem vezet összetéveszthetőségre. Az pedig súlytalan, hogy a két kifejezés jelentése azonos, mert a releváns fogyasztói körben nem általános az állatok latin nevének ismerete. Az ellentartott védjegyek „FALKE” szava a német nyelven ugyancsak sólymot jelent, azonban a magyar lakosság, ahogy a latin besorolást nem feltétlenül ismeri és köti a megjelöléshez, úgy a német nyelvű kifejezés jelentésével sincs tisztában. A konceptuális azonosság tehát nem bír jelentőséggel az adott esetben. A bíróság álláspontja szerint a szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztó szemszögéből mindössze a vizsgált megjelölés és a védjegyek kisebb fokú hasonlóságáról beszélhetünk, de semmiképpen sem olyanról, amely az áru eredetét illetően tévedésbe ejtheti őt. A kifejtettek alapján a bíróság a hivatali határozatot megváltoztatva elrendelte a megjelölés védjegykénti lajstromozását a 25. áruosztály tekintetében is. (3.Pk.20.564/2014/10.)

V. Vt. 4. § (1) bekezdés c) pont

A Vt. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontja értelmében nem részesülhet védjegyoltalomban eltérő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében a belföldön jóhírnevet élvező korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló későbbi elsőbbségű megjelölés, ha annak alapos ok nélkül történő használata a jó hírű védjegy megkülönböztető képességét vagy hírnevét sértené vagy tisztességtelenül kihasználná.

10. Az „EMO₂” színes ábrás megjelölés védjegykénti lajstromozását kérték az 5. osztályban „fertőtlenítőszer; fertőtlenítő készítmények; kontaktlencse-tisztító, -fertőtlenítő, -ápoló és -áztató oldatok és készítmények; szemészeti készítmények”, a 9. osztályba sorolt „kontaktlencse tartók; kontaktlencsék; optikai cikkek; optikai lencsék; tokok kontaktlencsékhez” áruk, valamint a 44. osztályba tartozó „optikusok szolgáltatásai; szemészeti szolgáltatások” vonatkozásában.

A védjegybejelentéssel szemben felszólalást nyújtottak be, kérték annak elutasítását a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) és c) pontjaira hivatkozással. A felszólaló korábbi elsőbbségű közösségi védjegyeivel – „The O₂”, „O₂”, „COMFORT O₂”, „O₂ HEALTH” – való összetéveszthetőségre, illetve azok jóhírnevének kihasználására hivatkozott.

A Hivatal a felszólalást alaposnak találta és a védjegybejelentést elutasította. A Vt. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontja körében vizsgálódva igazoltnak találta az „O₂” és a „The O₂” védjegyek jó hírnevét. A megjelölést és az ellentartott védjegyeket összevetve kifejtette, hogy a lajstromozni kért „EMO₂” megjelölés domináns eleme az „O₂” kifejezés. Azt a következtetést vonta le, hogy a bejelentett megjelölés és a felszólaló védjegyei között nagyfokú vizuális, fonetikai és konceptuális hasonlóság áll fenn, mert a lajstromozni kért megjelölés a felszólaló korábbi elsőbbségű védjegyeit, illetve azok domináns „O₂” elemét egy az egyben tartalmazza. Mindezek alapján a Hivatal szerint megállapítható, hogy a bejelentett megjelölés és a felszólaló jóhírű védjegyei között olyan fokú a hasonlóság, hogy a megjelölés

a szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő releváns fogyasztó képzetében felidézi a jóhírű felszólalói védjegyeket. A Hivatal ebből arra következtetett, hogy a bejelentett megjelölés használata tisztességtelen piaci előnyhöz juttatná a bejelentőt, mert a fogyasztók a piacra bevezetett, jól csengő név miatt vásárolnák meg a bejelentő áruit és vennék igénybe szolgáltatásait. Emiatt fennáll annak a kockázata, hogy a megjelölés aktuális vagy jövőbeli használata sértene vagy tisztességtelenül kihasználná a jó hírű védjegyek megkülönböztető képességét és jóhírnevét azáltal, hogy a bejelentő a felszólaló védjegyeinek nyomdokába lépve próbálna részesülni azok elismertségéből, valamint kihasználná a felszólaló által a védjegyek imázsának kialakítása és fenntartása érdekében eszközölt üzleti ráfordításokat. Megjegyezte továbbá, hogy a megjelölés alapos okkal történő használatának vizsgálatára – erre utaló bizonyíték és nyilatkozat hiányában – nem került sor. (M1101264/17.)

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet elutasító határozatában megállapíthatónak találta az ellentartott „O₂”, valamint „The O₂” védjegyek jóhírűségét, a feltárt piaci, reklámozási és szponzorációs tevékenység, forgalmazási adatok alapján. Álláspontja szerint okszerűen állapította meg a Hivatal, hogy az „O₂” elem a releváns fogyasztói kör kettősségére figyelemmel megkülönböztető képességgel rendelkezik. Az árujegyzék esetében ugyanis a releváns fogyasztói kör egyrészt a szemészeket, optikus szakembereket, másrészt a kontaktlencsét használó, illetve használatát tervező személyeket foglalja magában. Osztotta azt a hivatali megállapítást is, miszerint a megjelölés és az ellentartott jóhírű védjegyek között olyan magas fokú a hasonlóság, hogy a megjelölés a szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő releváns fogyasztó képzetében felidézi a jóhírű védjegyeket. Ezért lajstromozása tisztességtelen piaci előnyhöz juttatná a kérelmezőt, így fennáll annak a kockázata, hogy a megjelölés aktuális vagy jövőbeli használata sértene vagy tisztességtelenül kihasználná a jóhírű védjegyek megkülönböztető képességét és jóhírnevét. (3.Pk.26.024/2012/11.)

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Rámutatott arra, hogy a kialakult gyakorlat szerint jóhírű védjeggyel való ütközés esetén a megjelölések hasonlóságának nem kell elérnie az összetéveszthetőség fokát, már sokkal kisebb mértékű hasonlatosság is elegendő ahhoz, hogy akadály legyen a megjelölés oltalmának. A tárgyi esetben, amint azt a végzés helytállóan kifejtette, ezt messze meghaladó egyezés van, ezért mindkét törvényi tényállás esetében azonos válasz adható az összehasonlítás eredményeként. Kifejtette, hogy a bizonyítékok kellő mértékben alátámasztották, hogy az „O₂”, illetve a „The O₂” közösségi védjegyek az Európai Unió nevezett országaiban a több mint 10 éve tartó, dinamikus növekvő, széles körű szponzorációra és reklámtevékenységre is kiterjedő folyamatos használattal a jóhírűség szintjét elérő ismertségre tettek szert, ami a telekommunikáció, a kommunikáció és az információs technológia területén túllépett, miáltal megilleti őket az áruosztályokon átívelő magasabb fokú, a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontjában írt védelem. (8.Pkf.26.831/2013/5.)

VI. Vt. 76/C. § (3) bekezdés

A Vt. 76/C. §-a (3) bekezdésének megfelelően a 4. § (3) bekezdésének alkalmazásában a megjelölés akkor nincs kizárva a védjegyjoltalomból, ha olyan korábbi közösségi védjeggyel ütközik, amelyet annak jogosultja nem használt a közösségi védjegyrendelet 15. cikkének megfelelően.

11. A „LABORATORY IDEAS” szóösszetétel védjegykénti lajstromozását kérték a – felhívás eredményeképpen korlátozott – 42. osztályba sorolt „ipari elemző szolgáltatások; számítástechnikai hardver és szoftver tervezés és fejlesztés; ipari formatervezés” szolgáltatások körében.

A bejelentéssel szemben felszólalást nyújtottak be, kérték a védjegybejelentés elutasítását a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontjára, valamint 4. §-ának (4) bekezdésére hivatkozással. A felszólaló előadta, hogy jogosultja a korábbi elsőbbségű „MINATEC IDEAs Laboratory” közösségi szóvédjegynek, amelynek oltalma a 9., 41. és 42. osztályba tartozó szolgáltatásokra terjed ki. A felszólaló – hivatali felhívásra – a közösségi védjegy használatának igazolására különböző bizonyítékokat csatolt (a központ filozófiáját bemutató összefoglalót, a központ módszertanát, kutatási területeinek bemutatását, kutatási eredményeit, partnereinek listáját, stb.)

A Hivatal a felszólalást elutasította és elrendelte a megjelölés védjegykénti lajstromozását. Álláspontja szerint a felszólaló nem tudott olyan tényleges használatot igazolni, mely alapján az ellentartott védjegy akadályozhatná a lajstromozni kért megjelölés védjegytalmát. A felszólaló által csatolt dokumentumokat vizsgálva a Hivatal megállapította, hogy ezek nem támasztják alá megfelelően a felszólalói védjegy használatát; mindössze a „MINATEC” laboratóriumról és annak kialakulásáról, tevékenységéről szolgáltatott információkat, de a tényleges, valós védjegyhasználat tekintetében nem relevánsak. Rámutatott arra, hogy a benyújtott bizonyítékokból nem derült ki, hogy a védjegyet milyen terjedelemben, milyen formában használta a felszólaló. Álláspontja szerint nem volt megállapítható olyan használat sem, amely megfelelt volna a védjegy alapvető funkciójának, nevezetesen, hogy a fogyasztó számára garantálja egy áru vagy szolgáltatás eredetének azonosságát, s ezáltal lehetővé tegye számára, hogy ezt az árut vagy szolgáltatást az összetévesztés veszélye nélkül egyéb eredetű áruktól vagy szolgáltatásoktól megkülönböztesse. A Hivatal nem találta meghatározhatónak azt sem, hogy a bizonyítékok milyen időszakra tartalmaznak adatot, továbbá nem találta igazoltnak azt a felszólalói hivatkozást sem, hogy a védjegyet az Unió területén megfelelően használták, tekintettel arra, hogy a bizonyítékokból csak az volt megállapítható, hogy a MINATEC Laboratórium Grenoble-ban található. A Hivatal figyelembe vette ugyanakkor azt is, hogy a speciális szolgáltatásra és felhasználói körre tekintettel kisebb mértékű piaci jelenlét bizonyítása is elegendő lehet a felszólalói védjegy használatának igazolására. Azonban a felszólaló az Európai Unió jelentős részén történt tényleges használatot még így sem tudta igazolni az árujegyzékbe tartozó szolgáltatásokra nézve. (M1201304/34.)

A Fővárosi Törvényszék – a megváltoztatási kérelmet elutasító – határozatában egyetértett a Hivatallal abban, hogy a felszólaló nem igazolta az ellentartott védjegy tényleges használatát, de a határozatban kifejtettől részben eltérő indokolással jutott erre a következtetésre. Álláspontja szerint a felszólaló által csatolt bizonyítékok azt támasztják alá, hogy az ellentartott védjegy használata egy, a franciaországi Grenoble városában található kutatóközpont nevének részeként valósult meg az interneten, részben domain névként, részben az internetes honlap tartalmában. A védjegyhasználat e mértéke azonban nem elegendő ahhoz, hogy az ellentartott közösségi védjegy a nemzeti védjegy lajstromozását akadályozza. Azzal egyetértett a bíróság, hogy egy kutatóintézet általi védjegyhasználat annyiban különleges, hogy az intézet által nyújtott szolgáltatások fogyasztói köre speciális. Ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy a kutatóintézetet is terheli a védjegyének használata iránti kötelezettség. Az Európai Bíróság *ONEL-ügyben* hozott ítéletére hivatkozva kifejtette, hogy a felszólalónak még csak előadása sem volt arra, hogy melyek azok a konkrét szolgáltatások, amelyeket az ellentartott védjegy használatával nyújtott. Az sem világos

továbbá, hogy a felszólaló esetében mi egyáltalán az a piac, amelyet az ellentartott védjegy használata érintene, illetve mekkora az a piaci részesedés, amelyet a felszólaló a védjegy használatával meg kívánna teremteni vagy fenn kívánna tartani. Mindössze az internetes honlapjára és néhány promóciós cikkre hivatkozott, ezek azonban csak az ellentartott védjeggyel azonos nevű intézet történetét, kutatási profilját és sikereit mutatják be. Fel sem merül azonban ezek alapján, hogy a felszólaló olyan tevékenységet is végezne, ahol a védjegy használata valamely piacon való részesedés megteremtését vagy fenntartását szolgálhatná. A tényleges használat bizonyításának eredménytelensége tehát az adott esetben nem arra vezethető vissza, hogy a felszólaló speciális tevékenységet végez és a fogyasztók köre különleges, hanem hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján e tevékenység már eleve nem helyezhető el egy olyan üzleti környezetben, amelyben az ellentartott védjegy használata piaci részesedés megszerzése, vagy fenntartása érdekében történhetne. Ezért a bíróság a Hivatal érdemben helyes határozatát részben eltérő indokolással helybenhagyva a megváltoztatási kérelmet elutasította. (3.Pk.20.474/2014/6.)

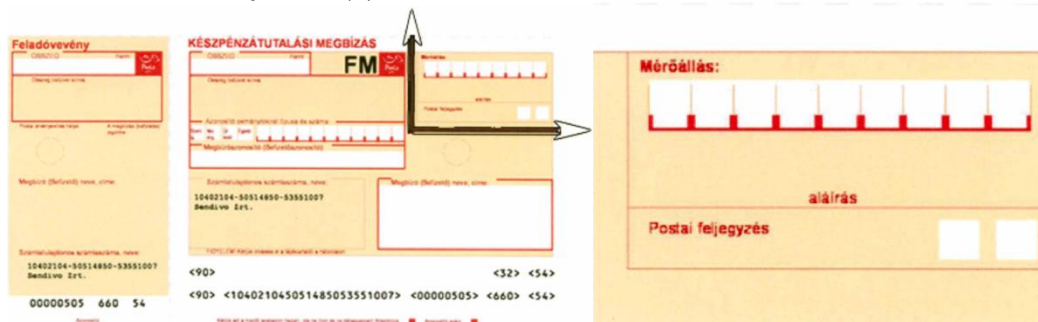
FORMATERVEZÉSI MINTAOLTALOM TÁRGYÁBAN SZÜLETETT DÖNTÉSEK

Fmtv. 2. § (1) bekezdés és 3. § (1) bekezdés

Az Fmtv. 2. §-ának (1) bekezdése alapján új a minta, ha azzal azonos minta nem jutott nyilvánosságra az elsőbbség időpontját megelőzően.

Az Fmtv. 3. §-ának (1) bekezdése szerint a mintának egyéni jellege van, ha az elsőbbség időpontja előtt nyilvánosságra jutott bármely mintához képest a tájékozott használóra eltérő összbenyomást tesz.

12. A „Késpénzáttutalási megbízási űrlap” című formatervezési mintaoltalom megsemmisítése iránt nyújtottak be kérelmet a Hivatalhoz – többek között – az Fmtv. 2. §-ának (1) bekezdésére és 3. §-ának (1) bekezdésére hivatkozással.

A Hivatal a megsemmisítési kérelmet elutasította. Mivel a kérelmező a megsemmisítési kérelmében nem jelölte meg, hogy az ellentartásként benyújtott több sárga csekk közül melyeket tartja a megsemmisíteni kért mintákhoz legközelebb állóknak, a Hivatal elvégezte a válogatást és az általa meghatározott ellentartott minták egy-egy részletével vetette egybe a támadott mintákat. A vizsgálat eredményeképpen megállapította, hogy a megsemmisítési kérelem egyik megsemmisítési jogalap tekintetében sem alapos. A kérelmező megváltoztatási kérelmet nyújtott be a határozat ellen. A Hivatal a sérelmezett határozatot – saját hatáskörében – visszavonta. Megállapította, hogy az egyéni jelleg vizsgálatánál jogsértő módon a tárgyi mintákat csak az ellentartott minták egy-egy részletével hasonlította össze, holott az ellenérdekű fél a teljes sárga csekkek figyelembevételét kérte.

Az új eljárásban hozott határozatával a Hivatal a mintaoltalmat megsemmisítette. Az ellentartott mintákat teljes egészükben vizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy a megsemmisíteni kért minták ugyan újak, de nincs egyéni jellegük. Kiemelte, hogy az egyéni jelleg a termék esztétikus, formatervezett megjelenésében jut kifejezésre. A tájékozott használóban a termékről kialakult összbenyomás függ az áru tetszetősségétől és gyakorlati használhatóságától is. Bár – álláspontja szerint – jelen esetben az alkotói szabadságfok csekély, a szerző gyakorlatilag az ellentartott mintákból átvett elemekkel dolgozott. A támadott mintákban nem található olyan formai elem, amely a tájékozott használóban az eltérő összbenyomást megalapozná. (D0900039/39.)

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet elutasította. Elsőként megállapította, hogy a Hivatal jogszerűen vonta vissza határozatát, mert az jogsértő volt. A tényeket – a jelen esetben az egyéni jellegnek a kérelmező által állított hiányát – ugyanis a megsemmisítési kérelem keretei között kellett volna elbírálni, a Hivatal azonban csak az ellentartott csekkek részleteit vonta be a vizsgálatba, holott a kérelmező a csekkek egészét kérte figyelembe venni. A hivatkozott megsemmisítési okokat vizsgálva a bíróság kifejtette, hogy a formatervezési mintaoltalom az áru megjelenésében testet öltő szellemi alkotás védelmére szolgál, a formatervezés célja az áru kelendőségének fokozása, ugyanis a termék külseje fontos tényező a piaci versenyben. Rámutatott arra, hogy az ellentartott készpénzáttutalási megbízások nem minősülnek az áru eredeti értelmében vett piaci terméknek, formájukat az MNB és a Magyar Posta szabályozza, amelytől eltérni nem lehet. Nem jöhet szóba a „termék” külsejének megváltoztatása az „áru” kelendőségének fokozása céljából, nem lehet szó versenyről a csekk tetszetőssége alapján. A készpénzáttutalási megbízás egy pénzügyi, adminisztratív eszköz, amelynek eredeti értelemben vett fogyasztói sincsenek: nem lehet boltban megvásárolni, a használók kéretlenül kapják, amikor valamilyen fizetési kötelezettségük áll fenn. Álláspontja szerint a megsemmisíteni kért minták osztoznak az ellentartott csekkek sorsában: ha használatra tartanak igényt, a lehető legpontosabban követniük kell az ellentartásokra vonatkozó szabályokat. Nincs semmilyen tere az alkotói szabadságnak. A sárga, piros, fehér színek, a betűtípus, a mérőállás vagy a dátum beírására alkalmas helyek grafikai kialakítása hűen követi az ellentartások megoldásait, nincs egyetlen részletük sem, amely a tájékozott használóra az ellentartott sárga csekkektől eltérő összbenyomást tenne. Az összbenyomás a látványra, a külsőre vonatkozik, nem a tartalmi elemekre. A mérőállás közlésének lehetősége kétségkívül egy új funkcióval ruházza fel a mintákat, azonban ez a lehetőség nem hoz magával megjelenésbeli változást. Ellenkezőleg, a minták észrevétlenül, a lehető legtokéletesebb mértékben belesimulnak a korábbi ismert sárga csekkekbe, egyéni jelleggel egyáltalán nem bírnak. (3.Pk.20.798/2013/7.)

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A határozat indokolásában kifejtette, hogy az eljárás alapjául szolgáló oltalmi forma a termékek külső megjelenését, alakját, formáját, színét és egyéb jellegzetességeit, azaz a dizájnt hivatott védeni. Egy minta akkor élvezhet oltalmat, ha olyan egyedi sajátosságokat mutat, amelyek egyértelművé teszik az összbenyomás szempontjából zsinórmértékül szolgáló tájékozott használó számára, hogy az a termék, amivel találkozott, különbözik minden korábbi hasonló vagy azonos rendeltetésű terméktől. Amennyiben a minta csupán az adott termék egy bizonyos részére vonatkozik, akkor ez az elvárás fokozottan érvényesül, tehát annak a résznek különösen sajátosnak kell lennie. Az adott esetben éppen ennek a követelménynek nem felel meg a minta, ugyanis összehasonlítva azt az ellentartásként felhozott áttutalási megbízási nyomtatványokkal, megállapítható, hogy nincs olyan eleme, ami bizonyosan arra a következtetésre juttatná a tájékozott használót, hogy eltérő nyomtatvánnyal van dolga. (8.Pkf.26.911/2013/6.)

13. A Hivatalnál oltalom alatt áll az „**Ülőgarnitúra**” című formatervezési mintaoltalom. A kérelmezők megsemmisítési kérelmet nyújtottak be arra hivatkozva, hogy a hetedik minta nem felel meg az újdonság és egyéni jelleg követelményének.

A Hivatal a megsemmisítési kérelmet elutasította. Megállapította, hogy az ellentartásban bemutatott Novio kanapé nem azonos a tárgyi mintával és az eltérések nem a lényegtelen részletekben vannak. Az egyéni jelleget a tájékozott használóra gyakorolt összbenyomás szempontjából vizsgálva meghatározónak tartotta a mintát határoló sík felületeket, amelyek derékszögben csatlakoznak egymáshoz, valamint a vaskos karfákat, amelyek a szintén vastag ülőrészrel együtt robusztussá teszik a bútort. A geometriai formák monotonitásával kontrasztban áll a karfák külső felületének enyhe párnázottsága, a behúzások által okozott lágy íveltsége, vagyis a stíuselemek keveredése. Egyenként egybevetve a mintát az ellentartásokkal a Hivatal nem látta megállapíthatónak az egyéni jelleg hiányát sem. (D0900131/58.)

A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelmet elutasította. Indokolása szerint oltalom alatt az áll, ami a lajstromban elhelyezett ábrázolásból látszik, ezért nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a támadott minta lajstromkivonatban elhelyezett ábrázolásán láb nem látható. Emellett a termék külső jellegzetességei közé tartozik az alakján kívül a színe is, ekként az oltalom a világos bézs színű, illetve az ettől lényegtelen mértékben eltérő színű kanapéra terjed ki. Nem lényegtelen részlet az, hogy a támadott mintának – ellentétben a Novio kanapéval – világos a színe és nincsen lába, és már ennek alapján kimondható, hogy a minta az Fmtv. 2. §-a szerint új. Megjegyezte, hogy világos színű Novio kanapéra a kérelmezők nem szolgáltatott bizonyítékot, a tetszőlegesen választható színre vonatkozóan csak feltételezéssel éltek. A bíróság álláspontja szerint a Hivatal helyes mércét alkalmazott a tájékozott használóra és pontosan határozta meg az alkotói szabadságfok mértékét is. A mintának a felhozott ellentartásokkal történt összevetése alapján a hatóság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a minta nem nélkülözi az egyéni jelleget. Az összbenyomás kialakítása szempontjából nagy jelentősége van annak, hogy a mintának – eltérően az anterioritásoktól – nincsen lába és az ülőrésze nem osztott vízszintesen, így az ülőfelület szokatlanul mélyre kerül, ahova nehéz leülni és ahonnan – különösen az idősebbeknek – nehéz felállni. Az ellentartott kanapéknak elég magas lábuk van, vagy a lábuk ugyan alacsony, de az ülőrészüket vízszintesen két vagy három részre osztott (valószínűleg széthúzható ágygá, így az ülőfelület a szokásos magasságban van. A tárgyi minta lábak hiányában nem használható padlófűtési helyiségben, mert nagy területen lefolytja a fűtést. A minta világos színe miatt igen kényes a piszkolódásra, ugyanakkor olyan nagy bútordarab, hogy sötétebb helyiséget világosabbá tehet. Ezek a szempontok talán meg sem fogalmazódnak a tájékozott használóban, mégis befolyásolják a minta által benne keltett összbenyomást és a hivatali határozatban felsorolt tulajdonságokkal együtt hozzájárulnak a minta egyéni jellegéhez. (3.Pk.21.457/2013/4.)

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Rámutatott arra, hogy csak az olyan ülőgarnitúra minősíthető azonosnak a támadottal, ami bézs, vagy ahhoz közeli világos színű, nem rendelkezik lábakkal és csak egyéb lényegtelen részletekben mutat eltérést. A másodfokú bíróság megítélése szerint alapvetően meghatározza egy bútordarab megjelenését, hogy rendelkezik-e lábazattal vagy a padozaton áll. Az ellentartott kanapé nem csak lényegtelen elemekben különbözik, mindez pedig kizárja, hogy kérdésessé tegye az jogosulti minta újszerűségét. Ezért a minta a bejelentés időpontjában megfelelt az újdonság követelményének. Álláspontja szerint eredménytelenül hivatkoztak a kérelmezők az egyéni jelleg hiányára is. A másodfokú bíróság nem osztotta a fellebbezésnek azt az érvelését, miszerint az azonos alakú, de eltérő színű huzattal ellátott ülőbútorok a tájékozott használóban nem keltenek eltérő összbenyomást. Az ülőgarnitúra kiválasztásánál kardinális kérdés a szín, mert annak harmonizálnia kell a falakkal, a padozattal, illetve az egyéb bútorokkal. Emellett a rendelkezésre álló tér nagysága is alapvetően meghatározza, hogy a garnitúra előnyösen sötét vagy világos színárnyalatú legyen. Az adott mintánál az alkotói szabadságfok tág határok között mozog, még akkor is, ha alapvetően minimalista stílusú bútorról van szó. A Fővárosi Ítéltábla az ellentartott ülőgarnitúrákat egyenként megvizsgálva arra a megállapításra jutott, hogy a támadott minta rendelkezik egyéni jelleggel, így alaptalan volt az Fmtv. 3. §-ára alapított megsemmisítési ok is. (8.Pkf.26.633/2013/4.)